

trajajo slovenski katoličani za nekako veselo ... Mi sami smo se v tej zadevi na strankarsko stališče postavili; vodilo nas je, da se glasujemo naprej, vedno domače avstrijsko načelo. Zato ker ne tulimo „živio Srbi“ „Balgari“, nam očitajo slovenski listi in lističi, da „potegujemo za Turke“. V „Slovenskem glasniku“ preobrača Lesničar svoje kozolce in nas opozarja v znanem tonu slovenske inteligence; pravi, da naj naš urednik nabere svoje misli in naj jih kot prostovoljce pelje Turkom na pomoč. No, prijatelj Lesničar, zakaj pa ti ne storiš? Ti biješ krvave bitke na polju in zmaguješ v restavraciji „narodnega doobračja“. Zakaj pa ti ne zbereš vse tiste falirane misli in pesnike in advokate, ki tvorijo jedro „narodne stranke“, in jih ne odpelješ na balkanski jug? Vas bi se Turki gotovo prestrašili, če zaradi tega, ker so antialkoholiki ... Istočasno nas napada „Straža“ in nas psuje zopet za znani olikani način tiste propale gospode, ki slovensko ljudstvo le molzna krava in ki zlobno gleda celo vero v svoje umazane namene. Mi pa ne za klerikalne ne za narodnjaške psovke se brigali. Ali sredi tega bojnega dirindaja se nam zdi potrebno, pojasniti v javnosti svoje stališče, ki je obenem avstrijsko stališče.

Že zadnjič smo naglašali, da se ne gre tu o nobeno versko stvar in še manj za versko vojno, najmanj pa za katoliško vojno. Krščanska vera je najslabši izgovor za prelivanje krvi na balkanu. Farsiški vojni hujskači, ki imajo menda nerazumno zadoščenje, ako se tisoči nedolžnih ljudi v svoji krvi valjajo, naj bi pomislili, da je njihovo zoper božjo zapoved. Sicer pa je tudi to veliko krščanskih Turkov. In balkanski narodi vendar niso vsi rimsko-katoliški; naravno: kot pravoslavni zametujejo in zaničujejo katekize in so strupeni sovražniki „edino izveličevalne cerkve“. Za kakšno vero se gre torej v balkanski? Balkanskim kraljem, med katerimi ima avstrijski Peter najznačilnejšo preteklost, se gre le za tisto „vero“, ki jo diktira prazni žep. Kar pa govorijo slovenski listi o kulturi balkanskih narodov, je naravnost smešno. Črnogorci so namda grdih lenuhov, ki pustijo sužensko vzgojeno ženske za se delati in pri katerih je vsak vinski ropar „junak“. Niti svojega kralja niti si ne morejo sami plačati, tako da živi ta „junak“ od beraških „trinkgeldov“, ki mu jih dajejo druge države. In kultura na Srbskem? Narod, ki umori hladnokrvno svojega kralja, ki svoje mrtvo truplo umorjene kraljice skozi okno meta tlak kakor crkjeno mrhovino, ki povzdiguje potem morilce in posadi pravega inspiratorja zločina na krvavi prestol, — tak narod naj bi bil „kulturen“? A pustimo to!

Zakaj se torej gre? Dve stvari so mogoče: ali balkanske države Turčijo popolnoma premejejo in jo na ta način iz Evrope potisnejo, —

ali pa da ostane Turčija končno zmagovita. Ako bi balkanski narodi zmagali, hoteli bi si plen razdeliti. Uresničiti bi hoteli mogočne jugoslovanske države, povečane z dosedanjimi deli Turčije. Mislimo, da nam ni treba posebej povdarjati, da bi bila taka preureditev balkanskih držav velikanska nevarnost za avstro-ogrsko monarhijo. Če Srbi sami ob sebi so od nekdanj strupeni sovražniki naše monarhije in ni še dolgo, odkar bi bil skoraj započel krvavi boj z njimi. Avstrija in z njo tudi druge velevlasti ne more dopustiti, da bi balkanski narodi z mečem razsekali balkanski zemljevid. Zato zmaga balkanskih narodov ni v interesu naše države — in zato smo tudi mi upali, da bodo Turki odbili neopravičeni napad. V slučaju turške zmage bi namreč ostale balkanske meje nespremenjene in bi torej bila popolna sigurnost dana, da ne bode treba naši državi z mečem nastopiti. Danes pa ničesar ne vemo.

To je podlaga našega „prijateljstva za Turke“! Sicer pa vojna odločitev še ni padla in bogve, li se ne bode „jugoslovansko“ veselje prav kmalu v jok spremenilo.

Zakaj pa se slovenski voditelji za balkanske napole divje narode potegujejo? Zakaj delajo ravno nasprotno vsemu, kar bi Avstriji koristilo? Ker si upajo od zmage balkanskih narodov hitreje uresničenje svojega protiaustrijskega cilja. Ali niso začasa srbske vojne nevarnosti v Ljubljani „živio Srbija“ vpili? In danes povedo tudi klerikalci s svojimi „tristališčnimi“ idejami, da hočejo avstrijske kronovine raztrgati in avstrijsko ustavo med staro železje vreči. Slovensko ljudstvo pa prvakom obeh strank ne bode na tej poti sledilo!

Prvaki se torej navdušujejo za balkanske narode, ker so v dnu svoje duše protiaustrijskega mišljenja. Mi pa stojimo na stališču, da se sme Avstrije cle za Avstrijo potegovati. Punktum!

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

Novice.
Naš koledar izšel.

Splošno priljubljeni „Štajerčevi“ kmetški koledar za leto 1913 je v svojem VI. letniku ravnokar izšel in sicer v ednaki obliki ter velikosti. V koledarju je tudi na 144 straneh razdeljenih cela vrsta lepih in zanimivih slik. Vsebinska je zopet taka, da bode gotovo sleherni čitatelj zadovoljen. Uredništvo se je oziralo ravnokar na praktične potrebe in podučne članke, kakor na zabavne in pripovedne stvari. Vsebinska koledarja je sledeča: 1. Leto 1913 (Neednaki katoliški prazniki; znamenje za lunine kraje; nebeška znamenja; deželni patroni; cesarska rodbina; avstro-ogrške deželne barve; vladarji v Evropi). — 2. Kalendarij (z zapisniki). — 3. Uvodne besede. — 4. V gluhem zakotju (povest) malorusko spisal Bogdan Lepki, poslovenil Podravske. — 5. Borov plot (Kieferzaun), spisal Alojzij Križanič v Veliki Nedelji. — 6. Zaradi ženske, črtica iz korških gor, spisal Hans Lindner. — 7. Otroška mladost (o veri, o vojski, o davkih, o pijančevanju), spisal rusko Lev N. Tolstoj (jako fini spis največjega tega ruskega pisatelja). — 8. Borov plot (Kieferzaun), spisal Alojzij Križanič v Veliki Nedelji. — 9. Krasota pastirskega življenja (nežna povestica), spisal Josef Pekornig. — 10. Premikanje prebivalstva po izidu ljudskega štetja, spisal dr. Oton Wittschleben. — 11. Človek in žival, spisal prelat dr. Weitbrecht. — 12. Smešno. — 13. Zelo priporočljiva uporaba kuhinega sa-

du, spisal R. Dolenc. — 14. Ne zamujajmo zimskega časa, spisal V. Holz. — 15. Resnice, spisal Emanuel Wertheimer. — 16. Zavrleka, spisal c. k. vinarski nadzornik A. Skalicky. — 17. Vol in mrvlje, spisal Juhani Aho. — 18. Prva pomoč pri nakrat nastopivši boleznih. — 19. Pobegu za delom, iz ameriških črtic Viljema Heydrich. — 20. Iz živalskega življenja, po listu „Der Tierfreund“. — 21. Požeruh, vojaška šaljivka. — 22. Varstvo konjev. — 23. Zmés, iz raznih listov nabrano. — 24. Iz našega Ptujja, k slikam koledarja. — 25. Zopet nekaj napredne pridige, spisal „Štajerčevi“ Pratikar. — 26. Politična šala, k sliki. — 27. Zažvižgaj, bič! (oseen) spisal Tebničmar. — 28. Sejmi na Štajerskem in Koroškem. — 29. Poštne, brzojavi in koleki; tarifa poštne nakaznice, tarifa denarnih pisem, tarifa vozne pošte, telegrami, seznamek sejmov v Ptujju, tarifa za koleke. — 30. Oglasi. — Cena koledarja je 60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Najbolje je, ako se pri naročbi pošlje denar ali pa marke naprej. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega zastoj. Vsa naročila je vpslati na upravištvo „Štajerca“.

Priloga. Današnji številki „Štajerca“ je dodan prošpekt pratičnem gnojenju travnikov, na katerega cenjene čitatelje prav toplo opozarjamo.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolenu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Veliki požar. Pretekli torek popoldne je skoraj cela vas sv. Kungota pri Ebensfeldn v ptujskem okraju pogorela. Vladal je viharju podobni veter. Vaški možje so bili večinoma pri neki licitaciji v bližini. Kar nakrat je v prvem hramu poleg cerkvice pričelo goreti. In v par minutah stala je že vsa vas v ognju. Bilo je naravnost grozno. Vbogi ljudje so komaj življenje rešili, pohištvo, orodje, krma, žitje, ves pridelek leta, mnogo svinj in perutnine je zgorelo. Več oseb je pridobilo težke opekline. Skupno je pogorelo 17 hiš in vsa k njimi spadajoča gospodarska poslopja. Ptujška požarna bramba je izredno hitro prihitela pod vodstvom „zugsführerja“ g. Reisinger. A pomagati ni bilo mogoče, ker v celivasi primerne vode ni. Najboljša požarna bramba in najboljši gasilci ne morejo ničesar storiti, ako nimajo vode! Škoda, ki je nastala vsled tega požara, je velika, in žalibog je zavarovanje prizadetih posestnikov le majhno. Ogenj nastal je baje s tem, da so se otroci z užigalicami igrali. — K temu požaru moramo še par besed pristaviti. Prvič

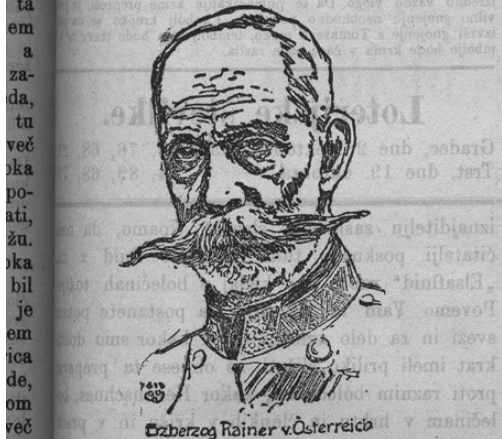
Od vojne.

Kakor znano ima glavno povelje čez bulgarsko armado kralj Ferdinand sam, Seveda je to le ime. V resnici namreč pelje glavno povelje general Sawow, ki je obenem duševni vodja vseh proti Turčiji se bojujočih

General Sawow
držav. Generalissimus Sawow bil je l. 1858 rojen in se je na Ruskem izobražil. Udeležil se je tudi bulgarske vojne proti Srbiji in je pozneje bulgarsko armado izvrstno organiziral.

Nadvojvoda Rainer.

Nadvojvoda Rainer je v Badenu pri Dunaju na pljučnici obolel, kar je pri njegovi starosti zelo nevarno. Kakor znano je nadvojvoda Rainer najstarejši član naše cesarske družine. Rojen

Erzherzog Rainer v. Österreich
je leta 1827 v Milanu. Splošno priljubljeni nadvojvoda je zlasti dobrohotni podpornik in zaščitnik znanosti. Zato je tudi imenovan za častnega doktorja in člana raznih visokih šol.

General Sawow